

Moc wiążąca wykładni Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Parków Narodowych

Zapisy Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Parków Narodowych w procesie ich stosowania, tak jak i każdy inny akt normatywny mogą budzić wątpliwości skutkiem czego może powstać potrzeba dokonania ich wykładni. Wykładni przepisów z lepszym lub gorszym skutkiem może dokonywać każdy ale nie każda wykładnia ma charakter wiążący. W art. 241⁶ Kodeksu pracy ustawodawca zawarł upoważnienie dla stron, które zawarły układ do dokonywania wspólnej wykładni jego postanowień. Wykładnia dokonana przez strony jest wiążąca zarówno dla stron układu jak i dla podmiotów, które zawarły porozumienie o stosowaniu układu zawartego przez strony. W przeciwieństwie do stron układu - podmiotom, które zawarły porozumienie o stosowaniu „cudzego„ układu nie przysługuje prawo do dokonywania jego interpretacji. Mocą powyżej wskazanego przepisu w związku z art. art. 238. § 2. pkt.1 k.p. bezspornym winno być, że uprawnienie do dokonywania wykładni przysługuje także stronom Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Parków Narodowych. Art. 238 § 2 pkt.1 Kodeksu stanowi, że przepisy Działu XI, Rozdziału I Kodeksu pracy odnoszące się do układu - stosuje się odpowiednio do układu ponadzakładowego i układu zakładowego. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 11 lutego 2004 r., III PZP 12/03, OSNP 2004, nr 11, poz. 187, stanął na stanowisku, że wyjaśnienia treści postanowień układu zbiorowego pracy dokonane wspólnie przez jego strony na podstawie art. 241⁶ § 1 k.p. nie są wiążące dla sądu. Niemniej w wyroku SN z dnia 12 maja 2004 r., I PK 339/02, PiZS 2005, nr 7, poz. 32, stwierdza się iż z powyższej uchwały nie wynika, że tego rodzaju wyjaśnienia nie powinny być uwzględniane przez sąd jako wyraz woli stron układu, mający istotne znaczenie dla jego interpretacji. Sąd może na wniosek strony postępowania sądowego, przeprowadzić dowód z przesłuchania stron układu w celu wyjaśnienia ich zamiaru. Strony układu mogą swobodnie określić tryb wyjaśniania postanowień układu oraz rozstrzygania sporów w tym zakresie (art. 241¹ pkt 3 k.p.). Tryb wyjaśniania może być określony w treści układu, lecz przyjęcie takiego rozwiązania nie jest konieczne gdyż brak jest przeszkód prawnych aby strony ad hoc tj. dla każdej sprawy określiły zasady jakie będą stosować przy dokonywaniu interpretacji przepisów układu. Dokonanie wykładni jest uprawnieniem stron do dokonania, którego nie mogą strony być zobowiązane nawet przez sąd. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r., I PK 182/05, OSNP 2007, nr 5-6, poz. 62, sąd pracy nie może wprowadzać zmian do systemu wynagradzania przewidzianego w układzie. Wykładni należy dokonywać z zastosowaniem reguł interpretacyjnych, gdyby strony Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Parków Narodowych dokonały takiego wyjaśnienia jego treści, że nie doprowadziłaby ona do odczytania zapisu aktu normatywnego lecz do jego zmiany, to takie działanie naruszałoby uprawnienie zapisane w art. 241⁶ k.p.

Opracował :
Doktorant wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Konrad Różowicz